

*Отпращаніе на Маріа.*

Въ срѣдъ несчастіята което украсяваха Марію, настана и двадесетъ пятый день на Іулія, день рождествения и на отецъ ѿ ѿ. За пръвъ пѣть отиде тойзи день съ най голѣма меланхолія на гробъагъ отеческій си окая изгробъагъа на слѣзъцето и изъ горѣща слѣзъ. Други пѣть ожидаваше съ истеріагъа и отиди тойзи день и искаше пастойчиво да ся напече за отецъагъа си. Правеше му скрѣтоу за даръ нѣкое отъ угодинѣтъ му ястіята и едѣмъ стакленицѣ съ вино којто възлагаше върху масѣта погрьти съ цвѣта разредени ревностно. Жителитъ на фермата имаха уобычай да скакаватъ съ цвѣта гробовѣтъ на свія които убиваха и най повече въ спокѣагъа рождествения. Много пѣти Маріа моляше ги да ѿ дадатъ цвѣта за да изпълне благочестивото си намыслѣніе и всегда го изпълняваше съ благодарѣніе. Намысли убо да украси еажо отеческій си гробъ. Влезаяа очѣтъ ѿ ся управиха на прекрасната корзѣна (шаперче) дръагата прѣчина на це-